

EŞİTLİK VE ÖZGÜRLÜK İÇİN 'KADINLARIN' KARARLARI

BİR ADIM BİLE GERİ ATMAYACAĞIZ. ÇOK DAHA FAZLASINI ALACAĞIZ!

İstanbul Sözleşmesi, 20 Mart gecesi bir Cumhurbaşkanlığı Kararı ile Türkiye açısından hükümsüz sayıldı. Sözleşme gereği bu karar 1 Temmuz tarihinden itibaren geçerli olacak.

Sözleşme'den çıkılması kararını alan makamın bu kararı alma yetkisi yok. Yani karar haksız olduğu kadar hukuksuz da... Ancak mesele bir gece yarısı kararından, hak, hukuk, makam ve yetki tartışmasından ibaret değil.

AKP sözleşmeye karşı en az iki yıldır sistematik ve örgütlü bir çalışma yürütüyor. Nasıl mı?

Kadınların en temel haklarını kullanmalarının aileleri mağdur ettiği edebiyatı yaparak!

Yandaş basını, kendi sosyal medya gruplarını ve örgütlenmelerini kadının yaşam hakkına yönelik saldırılarda aklayıcı ve tetikçi olarak kullanarak!

İktidar yanlısı kadın örgütlerine kadın ve erkeklerin eşit olmadığını, birbirlerinin tamamlayıcısı olduklarını söylettirerek!

Yargısal süreçlerde, kadın katillerinin 'hakkımdaki koruma kararı beni sinirlendirdi' beyanını tahrik indirimine gerekçe sayarak!

Ve bizzat AKP teşkilatlarında kadın düşmanlığını örgütleyerek!

Kısaca kadın düşmanı bu düzenin kadına yönelik saldırısındaki örgütlülüğü ve sürekliliği çok net!

Biz kadınlar mevcut haklarımızı kullanmak için bile mücadele etmek durumunda kalıyoruz. Ama haklarımızı gasp edenler karşısında tek bir adım dahi geri atmaya niyetimiz yok. Aksine, çok daha ötesi için el ele vererek, omuz omuza durarak; aldığımız nefesi dahi paylaşarak yaşayacağız.

Onlar örgütlüyse biz bin kat daha örgütlü olacağız. Kazandıklarımız bizimdir, dokundurtmayacağız!

Çok daha fazlasını alacağız!

Özgür yaşayacağız.

Eşit yaşayacağız.

KADIN DAYANIŞMA KOMİTELERİ KADINLARIN KARARLARINI AÇIKLADI!

Kadın Dayanışma Komiteleri düzenin kadınlara yönelik durmak bilmeyen saldırısına karşı mücadelesini yükseltiyor.

Kadına yönelik şiddetin ve sömürünün kökünü kazımak için, bu eşitsiz ve adaletsiz düzeni değiştirmek için kadınlar kendi kararlarını açıkladı!

Kalbi eşit ve özgür bir ülkede yaşamak için atan tüm kadınlara çağrımızdır:

Gericiliğe karşı mücadeleye!

Türkiye toplumu uzun yıllardır dinsel referanslarla yönetiliyor. Dinin toplumsal ve kamusal hayatta belirleyici olması patronların ve onların temsilcisi siyasi iktidarların işine geliyor. Böylece kararları daha az sorgulanıyor, adalet arayışı ise "öbür dünya"ya erteleniyor.

AKP iktidara geldiği ilk günden beri sayısız gerici uygulamaya imza attı. İmam hatipler yaygınlaştırıldı, ilkokullara zorunlu din dersleri kondu, müftülere nikah kıyma yetkisi verildi. Geçim sıkıntısı içindeki emekçilerin çocukları cemaat ve tarikatlara mahkum edildi. Gericiliğin önü giderek açıldı. Gericilik güçlendikçe kadınların hayatındaki baskı, zorbalık ve şiddet arttı. Kadının bedeni nesneleştirildi, akı aşılandı. Kadına toplumsal yaşamda sadece anneliği ile yer açıldı.

Bizler, bu saldırılara karşı ayağa kalkarken Meclis muhalefeti tüm bunları bazen görmezden gelerek, bazen öncelikli

bulmayarak, bazen de utanmazca "özgürlükler" alanı içinde değerlendirdi.

Bilim düşmanı, kadın düşmanı, sanat düşmanı politikalara sessiz kalanlar bugün ne kadınlara ne halka umut dağıtabilirler, onlar sadece suç ortaklarıdır.

Bu saldırılara karşı ayağa kalkanlar ise kararlılar, kadınlar ellerinden alınanlardan çok daha fazlasını kazanacaklar!

Bu nedenle gericiliğe karşı mücadelemizde olmazsa olmazlarımız şunlardır:

- Toplumsal yaşamın dinsel kurallar üzerinden tanımlanması ve sorgulanmasına son verilmelidir.
- Tarikat ve cemaatlerin örgütlenmeleri yasaklanmalıdır.
- Aşiretlerin ve aşiretçi uygulamaların etkisi ortadan kaldırılmalıdır.
- Eşit ve bilimsel eğitim haktır. En kısa sürede hurafelerden ve piyasacılıktan arındırılmış bir eğitim müfredatı hayata geçirilmelidir.
- Zorunlu din dersleri kaldırılmalı, tüm okullarda karma eğitim verilmelidir.
- İmam hatipler kapatılmalıdır.
- Kadınların dinsel kurallar gerekçe gösterilerek aileleri, sosyal çevreleri veya işyerleri tarafından örtünmek zorunda bırakılmaları suç sayılmalıdır.
- Müftülerin nikah kıyma yetkisi sonlandırılmalıdır.
- Sağlık hizmeti sunumunda cinsiyet ayrımcılığı barındıran her türlü uygulama yasaklanmalıdır.

Kadına yönelik şiddete hayır!

Türkiye'de ve tüm dünyada artan kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin

kökeninde sömürü düzeni vardır. Aile içi şiddet ve istismar sürerken ailenin kutsallığını dilinden düşürmeyen siyasetçiler vardır. Adalet sağlayamayan hukuk sistemi vardır. Çalışma rejiminin patronların çıkarları için kurlsızlaştırılması vardır.

Kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesini engellemek için siyasi iktidarın sığındığı aile kurumunun güçlendirilmesi politikaları iki yüzlüdür. Kadın cinayetlerinin önemli bir bölümü örf ve adetler gerekçe gösterilerek işlenmektedir.

Kadınlar şiddetin ve sömürünün kökünü kazımak için mücadelede kararlı! Bu nedenle;

- Şiddet gören kadınlar için dayanışma evleri açılmalıdır. Bu dayanışma evleri kadınların saklandığı değil, hayatlarının yeniden kurulmasında tüm toplumun desteğini aldıkları yerler olmalıdır.
- Tecrit edilecek olanlar şiddet görenler değil, şiddet uygulayanlar olmalıdır.
- Şiddetin herhangi bir türünü uygulama eğiliminde olduğu saptanan kişiler, bilimsel değerlendirmeler eşliğinde şiddet eğilimlerini önleyici bir programa alınmalıdır.
- Hukukta erkekler lehine ayrımcılık ve iyi niyet okumaları suç kapsamına alınmalıdır.
- Kadınların özgürlüklerini ve sosyal hayatlarını dini ve geleneksel dayatmalarla kısıtlayan her türlü eleştiri ve müdahale suç sayılmalıdır.
- Bireysel silahlanma yasaklanmalıdır.

Çalışma yaşamında eşitlik için mücadeleye!

Kadınlar, eğitim düzeylerindeki yükselmeye rağmen erkeklerden belirgin olarak daha az istihdam ediliyor. Eşitsizlikler daha iş görüşmelerinde başlıyor; kadınların medeni halleri, çocuk sahibi olma durumları işe alınıp alınmayacaklarında belirleyici oluyor. Gebelik ve süt izinleri bahanesiyle kadınların mesleklerinde ilerlemeleri engelleniyor. Aynı eğitim ve niteliklere sahip oldukları ve aynı işi yaptıkları halde kadınlara erkeklerden daha az ücret veriliyor. Ekonomik krizlerde önce

kadınlar işten çıkarılıyor.

Kadınlar düşük ücretleri ve işsizlikle tehdit edilmeyi kabul etmiyor ve haykırıyor:

- Tüm kadınların çalışma hakkı vardır. Devlet tüm vatandaşların çalışma hakkını güvence altına almakla yükümlü olmalıdır.
- Aynı işi yapan emekçiler cinsiyet, etnik köken, din ve mezhep farketmeksizin aynı ücreti almalıdır.
- İşyerlerinde sadece kadın işçi sayısı değil, tüm emekçilerin talep ve ihtiyaçları kriter olarak alınarak kreş ve emzirme odası açılmalıdır. Bu sorumluluğunu yerine getirmeyen işyerleri cezalandırılmalıdır.
- Emziren annelerin süt izinlerini kullanmalarını engellemek suç sayılmalıdır.
- İşyerlerinde kadınların dayanışma ağları kurmasını ve örgütlenmesini engelleyen her türlü tutum ve uygulama hukuksal yaptırıma tabii olmalıdır.

Ebeveynlikte adaletsizliğe hayır!

Yüzyıllardır çocukların beslenmesi, bakımı, sağlığı annenin görevi olarak kabul ediliyor. Kadınların çocuk bakımı için işten ayrılması ya da yarı zamanlı veya evden sürdürülen işlerde çalışması bir gereklilik gibi kavranıyor. Gelirleri kreş ücretini karşılamaya yetmeyen ailelerde kadınlar eve mahkum ediliyor. Çalışma hukukunda patronun işyerinde sadece belli sayıda çocuklu kadın çalışan için kreş hizmeti verme yükümlülüğü tarifleniyor, çocuklu erkek çalışanları hukuk hesaba katmıyor.

Oysa çocuklar bir toplumun geleceğidir, sağlıklı büyümeleri, iyi bir eğitim almaları, mutlu olmaları ve geleceklerinin güvence altına alınması sadece ebeveynlerin değil, tüm toplumun sorumluluğundadır.

Kadınlar çocuklarına ayırdıkları zamanın yorgunluklarını arttıran bir yük olmasını istemiyor. Çocuklarıyla geçirdikleri saatlerin keyfine varmak, onlarla eğlenceli anılar biriktirmek istiyor. İşte bu nedenle;

- En kısa sürede her işyeri ve mahalleye ücretsiz kreş ve gündüz bakımevleri açılmalıdır.

- Doğum sonrası çocuk bakımı için ücretli izin hakkı sadece anne için değil baba için de geçerli olmalıdır.

- Ücretli ebeveyn izni sonrası, anne ya da babanın işine dönmesi hukuki güvence altına alınmalıdır.

- Kürtaj ve doğum kontrolü bir haktır. Bu hizmetler ücretsiz sağlık hizmeti kapsamına alınmalıdır.

Toplumsal yaşamın kadınlar lehine düzenlenmesi için mücadeleyle!

Çocukların bakımının yanı sıra hasta ve yaşlıların bakımı ve ev işleri de kadına yüklenmektedir. "Kadın işi" olarak görülen her türlü ev işi yüzyıllardır kadın emeğinin yoğun sömürsüyle devam etmektedir. Kadınlar tüketici bu işlerin yükü altında toplumsal yaşamdan koparılmaktadır.

Oysa kadınların doğuştan gelen hiçbir özelliği onları ev işlerine yatkın yapmaz. Teknolojinin böylesine geliştiği, işsizliğin bu kadar büyük bir problem olduğu günümüzde kadınlar artık bu yorucu ve yaratıcılığı engelleyen angarya işleri yapmayı reddediyor. Bundan böyle hızla;

- Hasta bakım evleri sayısı yeterli düzeye çıkarılmalıdır.

- Yaşlılar için toplumsal hayattan kopmadan üretici faaliyetlerini sürdürebilecekleri sosyal tesisler faaliyete geçirilmelidir.

- Ev işleri, kadın erkek eşitsizliğinin yeniden

üretildiği bir alan olmaktan çıkarılmalıdır. Tüm mahallelerde çamaşırhaneler, ütüler, yemekhaneler vb. kurularak ev işleri toplumsallaştırılmalıdır.

- Angarya işlerin yokluğunda, artakalan zamanın kültürel, sportif ve yaratıcı faaliyetlerle geçirilebilmesi için her mahalleye gerekli tesisler kurulmalıdır.

- Evlilik ile kadının soyadı ve nüfus kaydı değişikliği ancak talep durumunda söz konusu olmalıdır.

Kadınların eğitim hakkı için mücadeleyle!

Bugün pek çok yoksul ailenin çocuğu nitelikli eğitim alamıyor. Ebeveynler çocuklarını bir gelecekleri olması umuduyla cemaatlere teslim ediyor. Eğitim kamusal bir hizmet olmaktan çıkarılarak bireysel bir anlayışla yeniden inşa ediliyor. Bu süreçte kız çocukları eğitimde giderek derinleşen eşitsizliklerden daha çok etkileniyor. Çocuk yaşta ev işlerinde, çocuk bakımında geleneksel kadın rollerini üstlenmek zorunda kalıyor. Çocuk yaşta evlendirilmeye, hatta anne olmaya mecbur bırakılıyor.

Ancak kadınlar cumhuriyetin en önemli kazanımlarından biri olan eğitim alma ve

meslek edinme hakkından vazgeçmiyor!
Eğitim haklarından artık feragat
etmeyeceklerini bildiriyor.

- 18 yaşına kadar kadın erkek tüm bireylerin
örgün eğitimi zorunlu olmalıdır.
- Kız çocuklarını okula göndermeyen aileler,
psikologlar ve pedagoglar eşliğinde ziyaret
edilerek kızlarını okula göndermek üzere
ikna edilmelidir. İkna edilemeyen ailelerin
kız çocuklarının eğitimi devlet güvencesinde
olmalıdır.
- Ebeveyn izni dahi olsa, 18 yaş altındaki tüm
evlilikler istisnasız yasaklanmalıdır.

Nefret suçlarıyla mücadeleyle!

Kadına dönük aşağılayıcı ifadeler bugün
medyadan siyaset alanına, kültür sanattan
çalışma yaşamına kadar her alana yayılmıştır.
Kadını değersizleştirici tüm bu söylem ve
davranışlar kadınların hayatını etkilemektedir.
Kadınlar mesleklerini seçerken, kararlarını
alırken, hatta sokağa çıkarken bile ayrımcı dilin
etkisinde kalıyor. Ancak insanı değersizleştiren
ve ayrımcılıkla aşağılayan her türlü tutum
nefret suçudur.

Kadınlar artık nefret suçlarının hayatlarını
etkilemesi istemiyor. Bu nedenle;

- Kadını aşağılayan, nesneleştiren her
türlü aşağılayıcı ifade suçtur, söz konusu
durumlarda kamu davası açılmalıdır.
- Erken çocukluk çağından yüksek eğitime
dek tüm düzeylerde eşitlikçi ve özgürlükçü
bir eğitim verilmesi zorunlu hale gelmelidir.
- Medeni halin ne toplumsal yaşantıda ne de

vatandaşlık haklarında belirleyici hiçbir yanı
yoktur. Boşanan ya da evlenmeyen kadınlara
karşı her türlü alaycı, aşağılayıcı ya da ayrımcı
tavir hukuki yaptırımlarla cezalandırılmalıdır.

- Kültür sanattan medyaya, akademiden
siyasete, mahallelerden işyerlerine toplumsal
yaşamın her alanı ayrımcı ve aşağılayıcı
her türlü içerikten arındırılmalı, eşitlikçi bir
biçimde yeniden inşa edilmelidir.

Bu ülkenin cumhuriyetin kazanımlarına
sahip çıkan kadınları, geleceklerini ne
emperyalizmin çözüm önerilerine ne de
yozlaşmış siyaset alanına bırakacaktır.
Kadınlar kendi geleceklerini kendileri
belirleyecek ve bunun için mücadeleden asla
vazgeçmeyecektir. Üstelik yalnızca şiddet
ile değil, topyekün gericilikle, emeklerini
çalınlarla, eğitim haklarını gasp edenlerle,
eşitsizlikten nemalananlarla mücadele
edecek ve mutlaka kazanacaklardır. İstanbul
Sözleşmesi'nden korkanların karşısına, nasıl
bir ülke kuracağımızı gösteren kararlarımızla
çıkmanın, geleceğimizi kendi ellerimize
almanın, mücadelemizi eşitlik, özgürlük
ve adalet isteyenlerle birleştirmenin tam
zamanıdır.

**Eşit ve özgür yarınların kurulması için omuz
ver, birlikte kazanalım!**

iletisim@tkp.org.tr

tkp.org.tr

KomunistKadınlar

Komunist_kadin

İzmir:

Bayraklı Kadın Dayanışma Komitesi
Karataş Kadın Dayanışma Komitesi
Bornova Kadın Dayanışma Komitesi
Hatay Kadın Dayanışma Komitesi
Aliağa Kadın Dayanışma Komitesi
Çiğli Kadın Dayanışma Komitesi
Seferihisar Kadın Dayanışma Komitesi
Çeşme Kadın Dayanışma Komitesi
Yamanlar Kadın Dayanışma Komitesi

Ankara:

İlker Kadın Dayanışma Komitesi
Batıkent Kadın Dayanışma Komitesi
İncirli Kadın Dayanışma Komitesi
Doğukent Kadın Dayanışma Komitesi
Seyran Kadın Dayanışma Komitesi
Sokullu Kadın Dayanışma Komitesi
Esat Kadın Dayanışma Komitesi
Sincan Kadın Dayanışma Komitesi
Eryaman Kadın Dayanışma Komitesi
Ayrancı Kadın Dayanışma Komitesi
Keklik Kadın Dayanışma Komitesi
DTCF Kadın Dayanışma Komitesi
Beytepe Kadın Dayanışma Komitesi
Gazi Üniversitesi Kadın Dayanışma Komitesi

İstanbul:

Uğur Mumcu Kadın Dayanışma Komitesi
Sarıgazi Kadın Dayanışma Komitesi
Kocamustafapaşa Kadın Dayanışma Komitesi
Gebze Kadın Dayanışma Komitesi
Cihannüma Kadın Dayanışma Komitesi
Beyoğlu Kadın Dayanışma Komitesi
Çeliktepe Kadın Dayanışma Komitesi
Güzeltepe Kadın Dayanışma Komitesi
Bakırköy Kadın Dayanışma Komitesi
Bahçelievler Kadın Dayanışma Komitesi
Altayçeşme Kadın Dayanışma Komitesi
Üsküdar Kadın Dayanışma Komitesi
İçerenköy Kadın Dayanışma Komitesi
Bağcılar Kadın Dayanışma Komitesi
Bayrampaşa Kadın Dayanışma Komitesi
Yeldeğirmeni Kadın Dayanışma Komitesi
Ümraniye Kadın Dayanışma Komitesi

Şişli Kadın Dayanışma Komitesi
Zümrütevler Kadın Dayanışma Komitesi
Plaza Ofis Emekçileri Kadın Dayanışma Komitesi
Banka Emekçileri Kadın Dayanışma Komitesi
Marmara Üniversitesi Kadın Dayanışma Komitesi
YTÜ Kadın Dayanışma Komitesi
İstanbul Üniversitesi Kadın Dayanışma Komitesi

Diğer iller

Adana Akkapı Kadın Dayanışma Komitesi
Antalya Güzeloba Kadın Dayanışma Komitesi
Antalya Bahçelievler Kadın Dayanışma Komitesi
Antalya Ulus Kadın Dayanışma Komitesi
Antalya Manavgat Kadın Dayanışma Komitesi
Bitlis Kadın Dayanışma Komitesi
Bursa Osmangazi Kadın Dayanışma Komitesi
Bursa Görükle Kadın Dayanışma Komitesi
Bursa Panayır Kadın Dayanışma Komitesi
Bursa Mudanya Kadın dayanışma Komitesi
Çanakkale Merkez Kadın Dayanışma Komitesi
Çanakkale Kepez Kadın Dayanışma Komitesi
Diyarbakır Kadın Dayanışma Komitesi
Eskişehir Vişnelik Kadın Dayanışma Komitesi
Konya Kadın Dayanışma Komitesi
Mersin Karaduvar Kadın Dayanışma Komitesi
Samsun Atakum Kadın Dayanışma Komitesi
Tekirdağ Çorlu Kadın Dayanışma Komitesi
Tekirdağ Süleymanpaşa Kadın Dayanışma Komitesi
Kayseri Kadın Dayanışma Komitesi
Manisa Kadın Dayanışma Komitesi
Manisa Salihli Kadın Dayanışma Komitesi
Muğla Ortaca Kadın Dayanışma Komitesi
Van Kadın Dayanışma Komitesi